

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1297—1305

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1297	Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	4431
1298	Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain muuttamisesta	4434
1299	Laki tullilain muuttamisesta	4437
1300	Laki pakkokeinolain muuttamisesta	4441
1301	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	4443
1302	Laki vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta	4446
1303	Valtioneuvoston asetus arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta	4447
1304	Valtioneuvoston asetus Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	4449
1305	Verohallituksen päätös veroilmoituksesta	4450

N:o 1297

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 5 §, 18 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 22 §:n 2 momentti ja 35 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 18 § laeissa 900/1995 ja 1020/2002, 18 §:n edellä oleva väliotsikko mainitussa laissa 900/1995, 22 §:n 2 momentti laissa 1016/1998 ja 35 §:n 2 momentti laissa 1016/1998, sekä
lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 900/1995 ja laissa 1265/1996, uusi 5 momentti, sekä lakiin uusi 18 b ja 19 a §, seuraavasti:

5 §

Valmisteverotuksen toimittamisesta ja valvonnasta huolehtii tullilaitos. Tulliviranomaisen toimivaltuuksista ja toimenpiteistä on voimassa, mitä tullilaissa säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

13 §

Jos veronalaisia tuotteita on vastaanotettu

taikka tuotu maahan kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen siten, että verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä ei ole noudatettu, vero on määrättävä maksettavaksi sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet on vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

HE 80/2003
VaVM 31/2003
EV 77/2003

Neuvoston direktiivi 92/12/ETY (31992/L0012); EYVL N:o L 076, 23.3.1992, s. 1

Yksityishenkilön tuomis

18 §

Toisessa jäsenvaltiossa verollisena hankitut tuotteet, jotka Suomeen saapuva yksityishenkilö tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta, ovat verottomia edellyttäen, että ne tulevat hänen omaan käyttöönsä.

Yksityishenkilö, joka tuo mukanaan Suomeen toisesta jäsenvaltiosta hankimiaan tuotteita kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, on velvollinen suorittamaan tuotteista asianomaisessa valmisteverolaissa säädetyn veron. Yksityishenkilön on noudatettava tällöin kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Arvioitaessa sitä, onko yksityishenkilön mukanaan Suomeen tuomat tuotteet katsottava tulevan hänen omaan käyttöönsä vai kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, huomioon otetaan tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt, tuotteiden sijaintipaikka ja käytetty kuljetustapa, tuotteisiin liittyvät asiakirjat, tuotteiden luonne sekä tuotteiden määrä ja muut näihin verrattavat asiaan vaikuttavat seikat.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, yksityishenkilön, joka tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta Suomeen moottoripolttoainetta omaan käyttöönsä, on suoritettava nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettua valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua, milloin kysymys on:

1) moottoripolttoaineesta, joka tuodaan muulla tavalla kuin moottoriajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä;

2) moottoripolttoaineesta, jota tuodaan varasäiliössä enemmän kuin 10 litraa moottoriajoneuvoa kohti; tai

3) lämmitykseen käytettävästä nestemäisestä polttoaineesta, jota tuodaan muulla tavalla kuin ammattimaisessa elinkeinotoiminnassa käytettävässä säiliöautossa.

18 b §

Edellä 18 §:n 1 momentista poiketen Suomeen tässä pykälässä mainitusta jäsenvaltiosta saapuva yksityishenkilö saa tuoda mukanaan verotta omaa käyttöönsä varten verollisena hankittuja tupakkatuotteita tässä momentissa tarkoitettuna siirtymäaikana enintään seuraavat määrät:

Jäsenvaltio	Tuotteet	Siirtymäajan päätyminen
Tšekin tasavalta	— 200 kappaletta savukkeita tai	31.12.2007
	— 100 kappaletta pikkusikareita (yksittäispaino enintään 3 grammaa) tai	
	— 50 kappaletta sikareita tai	31.12.2006
	— 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa	31.12.2006
	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2007
Slovenia	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Slovakia	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Unkari	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Puola	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2008
Liettua	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2009
Latvia	— 200 kappaletta savukkeita	31.12.2009
Viro	— 200 kappaletta savukkeita tai	31.12.2009
	— 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa	

Tupakkatuotteet, jotka edellä 1 momentissa tarkoitettu henkilö osoittaa hankituiksi verollisina muista kuin mainitussa momen-

tissa luetelluista jäsenvaltioista, ovat kuitenkin verottomia 18 §:ssä säädettyin edellytyksin.

19 a §

Se, joka saapuessaan edellä 18 b §:ssä tarkoitettuun jäsenvaltiosta tai yhteisön ulkopuolelta tuo mukanaan tupakkatuotteita enemmän kuin tässä laissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta valmisteveroa, jonka perusteesta ja määrästä säädetään tupakkaverosta annetussa laissa (1470/1994).

22 §

Muun verovelvollisen on annettava veroilmoitus kahden arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Kahden arkipäivän ilmoitusaikaa ei sovelleta, jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että tuotteet on tuotu maahan tai vastaanotettu noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

35 §

Muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa valmistevero on maksettava kymmenen arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Edellä 13 §:n 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa veron suorittamisvelvollisuus syntyy välittömästi, kun tuotteet on sääntöjenvastaisesti vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Lain 18 b §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä toukokuuta 2004. Sanottua pykälää koskevalta osalta niin ikään 19 a §:ää sovelletaan vasta 1 päivästä toukokuuta 2004.

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1298

L a k i**alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1471/1994) 3 §:n 3 ja 4 kohta, 9 §:n 1 ja 3 momentti sekä lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 3 kohta laissa 1026/1997, 9 §:n 1 ja 3 momentti laissa 571/1997 ja lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 921/2001, sekä
lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 308/1997 ja mainitussa laissa 1026/1997, uusi 3 a kohta ja uusi 2 momentti, seuraavasti:

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *viinillä* käymisteitse valmistettua tullitariffin nimikkeeseen 2204 tai 2205 kuuluvaa alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on yli 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia ja joka ei sisällä lisättyä etyylialkoholia; viininä pidetään myös sellaista käymisteitse valmistettua mainittuihin nimikkeisiin kuuluvaa alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia mutta enintään 18 tilavuusprosenttia, jos se on valmistettu ilman väkevöintiä eikä sisällä lisättyä etyylialkoholia;

3 a) *muulla käymisteitse valmistetulla alkoholijuomalla* kaikkia muita kuin kohdassa 2 tai 3 mainittuja tullitariffin nimikkeeseen 2204, 2205 tai 2206 kuuluvia tuotteita, joiden alkoholipitoisuus on yli 1,2 tilavuusprosenttia

mutta enintään 15 tilavuusprosenttia ja jotka eivät sisällä lisättyä etyylialkoholia; muuna käymisteitse valmistettuna alkoholijuomana pidetään myös muuta kuin edellä kohdassa 2 ja 3 mainittua tullitariffin nimikkeeseen 2204, 2205 tai 2206 kuuluvaa alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on yli 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka sisältää lisättyä etyylialkoholia;

4) *välituotteella* tullitariffin nimikkeeseen 2204, 2205 tai 2206 kuuluvaa alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on yli 1,2 mutta enintään 22 tilavuusprosenttia ja joka ei ole olutta, viiniä eikä muuta käymisteitse valmistettua alkoholijuomaa;

Tämän pykälän viittaukset tullitariffin nimikkeisiin kohdistuvat 19 päivänä lokakuuta 1992 voimassa olleeseen Euroopan yhteisöjen yhdistettyyn nimikkeistöön.

HE 80/2003
 VaVM 31/2003
 EV 77/2003

Neuvoston direktiivi 92/83/ETY (31992L0083); EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 21
 Neuvoston direktiivi 92/84/ETY (31992L0084); EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 29

9 §

Jos verovelvollinen esittää luotettavan selvityksen siitä, että olut on tuotettu oikeudellisesti ja taloudellisesti muista saman toimialan yrityksistä riippumattomassa yrityksessä, jonka kalenterivuoden aikana tuottaman oluen määrä on enintään 10 000 000 litraa, oluesta suoritettavaa alkoholijuomaveron perusveroa alennetaan:

1) 50 prosentilla siltä osin kuin yrityksen kalenterivuoden aikana tuottaman oluen määrä on enintään 200 000 litraa;

2) 30 prosentilla siltä osin kuin yrityksen kalenterivuoden aikana tuottaman oluen määrä on yli 200 000 mutta enintään 3 000 000 litraa;

3) 20 prosentilla siltä osin kuin yrityksen kalenterivuoden aikana tuottaman oluen määrä on yli 3 000 000 mutta enintään 5 500 000 litraa;

4) 10 prosentilla siltä osin kuin yrityksen kalenterivuoden aikana tuottaman oluen määrä on yli 5 500 000 mutta enintään 10 000 000 litraa.

— — — — —
 Jos kaksi 1 momentissa tarkoitettua yritystä tai useampi tällainen yritys harjoittaa keskenään tuotannollista tai toiminnallista yhteistyötä, sen ei katsota merkitsevän, että yritysten välillä on oikeudellinen tai taloudellinen riippuvuussuhde. Tuotannolliseksi ja toiminnalliseksi yhteistyöksi katsotaan oluen valmistuksessa tarvittavien raaka-aineiden ja tarvikkeiden hankinta sekä oluen pakkaaminen, markkinointi ja jakelu. Tätä momenttia sovellettaessa edellytyksenä kuitenkin on, että yritysten kalenterivuoden aikana tuottaman oluen yhteismäärä on enintään 10 000 000 litraa.

VEROTAULUKKO

Etyylialkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuoteryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i>		
— yli 0,5 mutta enintään 2,8	11.	1,68 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
— yli 2,8	12.	19,45 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
<i>Viinit ja muut käymisteitse valmistetut alkoholijuomat</i>		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	21.	4,54 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
— yli 2,8 mutta enintään 5,5	22.	103,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
— yli 5,5 mutta enintään 8,0	23.	152,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
— yli 8,0 mutta enintään 15	24.	212,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Viinit</i>		
— yli 15 mutta enintään 18	25.	212,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Väli tuotteet</i>		
— yli 1,2 mutta enintään 15	31.	257,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
— yli 15 mutta enintään 22	32.	424,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Etyylialkoholi</i>		
tullitariffin nimikkeeseen 2208 kuuluvat tuotteet:		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	41.	1,68 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
— yli 2,8	45.	28,25 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
muut	46.	28,25 senttiä senttilitralla etyylialkoholia

4436

N:o 1298

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1299

Laki**tullilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 15 §, 18 §:n 1 momentti, 20 d §:n 1 ja 2 momentti, 20 f §:n 2 momentti, 20 g §:n 1 momentti, 20 h §:n 1 momentti, 25 §:n 3 ja 4 momentti, 28 §:n 3 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 2 momentti, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 43 §:n 3 momentti, 46 §, 49 §:n 1 momentin 1 kohta ja 50 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 20 d §:n 1 ja 2 momentti, 20 f §:n 2 momentti, 20 g §:n 1 momentti, 20 h §:n 1 momentti ja 28 §:n 3 momentti laissa 774/2003, 25 §:n 3 momentti laissa 1700/1995, 25 §:n 4 momentti laissa 331/1996, 32 § laeissa 241/2001 ja 1240/2001, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 2 momentti ja 40 §:n 4 momentti laissa 1378/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 28 a § ja sen edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 52 a ja 53 a § seuraavasti:

15 §

Henkilönkatsastus ja muu kuin henkilön matkatavaroihin tai päällysvaatteisiin kohdistuva tarkastus voidaan 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainituissa tapauksissa kohdistaa myös esitutkintaa suorittamatta henkilöön, jota epäillään todennäköisin syin rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on enemmän kuin kuusi kuukautta vankeutta. Toimenpiteestä päättää tehtävään määrätty tullirikostorjunnan tai tullivalvonnan esimiehenä toimiva tullimies. Muutoin näitä toimenpiteitä suoritettaessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä menettelystä henkilöön kohdistuvassa etsinnässä säädetään pakkokeinolaissa (450/1987).

18 §

Jokaisen on Tullihallituksen tai tullipiirin kehotuksesta määrääjässä annettava sellaisia

toisen tulliverotusta tai siitä johtuvaa valitusasiaa varten tarpeellisia toista koskevia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista, mikäli ne eivät koske asiaa, josta hänellä on lain mukaan oikeus kieltäytyä todistamasta. Toisen taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 d §

Tullimiehellä on oikeus kohdistaa vakituisen asumiseen käytetyn huoneen tai tilan ulkopuolella olevaan henkilöön taikka kulku-
 neuvoon tai tavaraan teknistä tarkkailua, jos sen avulla voidaan perustellusti olettaa saatavan tullirikoksen torjumiseksi tai paljastamiseksi tarvittavia tietoja. Määräyksen toimenpiteeseen antaa tehtävään määrätty tullirikostorjunnan esimiehenä toimiva tullimies

sekä yli kolme vuorokautta kestäväan tekniseen kuunteluun Tullihallituksen valvontaosaston päällikkö tai valvontaosaston tullirikostorjunnasta vastaavien yksiköiden päälliköt taikka tullipiirin päällikkönä toimiva virkamies.

Tekniseen tarkkailuun käytettävä laite voidaan sijoittaa tiloihin, joissa tekninen tarkkailu on 1 momentin mukaan sallittu, jos tekninen tarkkailu sitä edellyttää. Tullimiehellä on tehtävään määrätyn tullirikostorjunnan esimiehenä toimivan tullimiehen määräyksestä oikeus laitteen asentamiseksi ja poistamiseksi päästä kyseisiin tiloihin. Jos laite kuluttaa kulkuneuvon tai muun sijoituspaikan energiaa, vähäistä suuremmasta kulutuksesta on suoritettava korvaus.

20 f §

Tehtävään määrättyllä tullirikostorjunnan esimiehenä toimivalla tullimiehellä on oikeus päättää televalvonnan tai 1 momentissa tarkoitetun teknisen tarkkailun aloittamisesta, jos toimenpide asian kiireellisyyden vuoksi on välttämätöntä suorittaa viivytyksettä. Tällöin toimenpiteestä on viipymättä ja viimeistään 24 tunnin kuluessa toimenpiteen aloittamisesta tehtävä ilmoitus 1 momentissa tarkoitettulle tuomioistuimelle. Ilmoitukseen on liitettävä televalvontaa tai teknistä tarkkailua koskeva vaatimus, jos televalvontaa tai teknistä tarkkailua aiotaan jatkaa sen jälkeen, kun ilmoitus on saapunut tuomioistuimeen.

20 g §

Edellä 20 d §:ssä tarkoitettusta teknisestä tarkkailusta tai tekniseen tarkkailuun käytettävän laitteen sijoittamisesta päättäneen tullimiehen tai 20 f §:n 2 momentin nojalla televalvonnasta päättäneen tehtävään määrätyn tullirikostorjunnan esimiehenä toimivan tullimiehen tai tuomioistuimelle ilmoituksen tehneen tullimiehen on televalvonnan tai teknisen tarkkailun päätyttyä ilmoitettava toimenpiteestä sen kohteena olleelle henkilölle, jollei ilmoittaminen vaarana tiedonhankinnan tarkoitusta tai rikoksen esitutkintaa.

20 h §

Tehtävään määrätyn tullirikostorjunnan esimiehenä toimivan tullimiehen on viipymättä tarkastettava 20 c—20 e §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä suoritettaessa kootut tiedot ja 20 d §:ssä tarkoitettujen teknisen tarkkailun avulla hankitut tallenteet. Yksinomaan sivullista koskevat tiedot on tarkastuksen jälkeen viipymättä hävitettävä, jollei niitä tarvita tullirikoksen selvittämiseen.

25 §

Tullihallitus ja tullipiiri saavat antaa tietoja väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltävistä toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3295/94 tarkoitettulle oikeudenhaltijalle tulliviranomaisen havaitsemista asetuksessa tarkoitetuista todennäköisesti väärennetyistä tai laittomasti valmistetuista tavaroista.

Lisäksi Tullihallitus tai tullipiiri saa antaa liiketoimintaa koskevia tietoja viranomaiselle tai julkista tehtävää hoitavalle yhteisölle, jolla on säädetyn tehtävänsä perusteella tarve saada tieto salassa pidettävästä asiasta. Tulliviranomainen saa antaa muitakin tietoja, jos ne ovat yksittäistapauksessa tarpeen hengelle tai terveydelle vaarallisen tapahtuman, vapautteen kohdistuvan rikoksen taikka huomattavan ympäristö- tai omaisuusvahingon välttämiseksi. Tietoja ei saa luovuttaa edelleen eikä käyttää ilman Tullihallituksen lupaa muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on luovutettu.

28 §

Tullimiehellä on oikeus saada tehtävään määrätyn tullirikostorjunnan esimiehenä toimivan tullimiehen pyynnöstä tullirikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi yksityiseltä yhteisöltä tai henkilöltä tarvittavia tietoja yhteisön jäsentä, tilintarkastajaa, toimitusjohtajaa, hallituksen jäsentä tai työntekijää velvoittavan yritys-, pankki- tai vakuutuslainsuuden estämättä.

Tullien määrän tiedoksianto

28 a §

Tileihin kirjattu tullien määrä annetaan tiedoksi atk-perusteista, sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäville tullilaitoksen asiakkaille tiedoksi vastaussanomalla. Asiakkaan on katsottava saaneen tullien määrästä tiedon, jollei muuta näytetä, ajankohtana, jona vastaussanoma on saapunut asiakkaan tietojärjestelmään.

Muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle tullilaitoksen asiakkaalle tileihin kirjattu tullien määrä annetaan tiedoksi tullauspäätöksellä. Asiakkaan on katsottava saaneen tullien määrästä tiedon, jollei muuta näytetä, sinä päivänä, jona tullauspäätös on annettu asiakkaalle, tai seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jona tullauspäätös on annettu postin kuljetettavaksi. Päivänä, jona tullauspäätös on annettu tullilaitoksen rekisteröidylle asiakkaalle tai postin kuljetettavaksi, pidetään tullauspäätöksen vahvistamispäivää seuraavaa arkipäivää. Päivänä, jona tullauspäätös on annettu käteisasiakkaalle, pidetään tullauspäätöksen vahvistamispäivää.

Kun tullien määrä on kirjattu tileihin jälkikäteen tullikoodeksin 220 artiklan mukaisesti, tullien määrä annetaan tiedoksi jälkikantopäätöksellä. Jälkikantopäätöksen tiedoksiannosta on voimassa, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään todisteellisesta tiedoksiannosta.

32 §

Virhemaksua voidaan määrätä vähintään 10 ja enintään 2 500 euroa, jos:

1) edellä 31 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu viivästys tai muu virheellisyys koskee tullimenettelyä, jossa ei määrätä tullia tai jossa tullin määrä on vähäinen eikä tullinkorotusta ole määrätty, taikka jos on annettu puutteellinen tai virheellinen tieto tai asiakirja hakemusmenettelyssä tai tullietuuden saamiseksi;

2) viivästys tai muu virheellisyys koskee yhteisön sisäkaupan tilastointia, tavaroiden tuontia yhteisön tullialueelle, tavaroiden esittämistä tulliviranomaiselle, yleisilmoitusta ja tulliviranomaiselle esitettyjen tavaroiden purkamista sekä tavaroiden väliaikaista varastointia tai muuta koodeksissa tarkoitettua

tulliselvitysmuotoa kuin tullimenettelyyn asettamista; tai

3) yhteisön tullilainsäädännössä taikka tässä laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu muu kuin 1 ja 2 kohdassa ja 31 §:ssä mainittu velvollisuus on kokonaan tai osittain laiminlyöty.

37 §

Tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeudelta. Valtion puolesta valitusoikeus tullipiirin päätöksestä on tullipiirissä olevalla tulliasiamiehellä ja Tullihallituksen päätöksestä Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

38 §

Siltä osin kuin valituksessa esitetty pyyntö ei anna aihetta tullinpalautukseen tai tullinperuutukseen taikka muuhun valituksen kohteena olevan asian oikaisemiseen tai korjaamiseen, tulliviranomaisen on annettava valituksesta lausunto ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä Helsingin hallinto-oikeudelle.

39 §

Jos tulli on hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, liikaa maksettu tulli on muutoksenhausta huolimatta palautettava viivytyksettä.

40 §

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai

Helsingin hallinto-oikeudelle. Valtion puolesta valitusoikeus on Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

43 §

Tutkinnanjohtajana tulliviranomaisen toimittamassa esitutkinnassa on pidättämiseen oikeutettu tullimies. Erityisestä syystä tullirikostorjuntatehtävissä toimiva muu tullimies saa saamansa määräyksen perusteella johtaa tutkintaa rajoitetuin toimivaltuuksin. Tällaisella tullimiehellä on sama oikeus kuin pidättämiseen oikeutetulla virkamiehellä päättää takavarikosta ja etsinnästä.

46 §

Jos tullirikosta koskeva asia voidaan käsitellä rangaistusmääräysmenettelyssä, tutkinnanjohtaja tai tehtävään määrätty muu tullimies voi antaa rangaistusvaatimuksen siten kuin rangaistusmääräysmenettelystä annetussa laissa (692/1993) säädetään.

Jos tullilaitoksen tutkittavana olevasta rikoksesta voidaan määrätä seuraamukseksi rikesakko, 1 momentissa tarkoitettulla tullimiehellä on oikeus määrätä rikesakko siten kuin rikesakkomenettelystä annetussa laissa (66/1983) säädetään. Tullilaitoksen käsiteltävänä olevassa rikesakkoasiassa tullipiirin päällikön tehtävistä on voimassa, mitä sanotussa laissa säädetään poliisipiirin päällikön tehtävistä rikesakkoasiassa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

49 §

Takavarikoitu tavara saadaan, jollei muussa laissa toisin säädetä, ennen kuin se on tuomittu menetetyksi:

1) luovuttaa omistajalle tullipiirin harkitsemaa vakuutta vastaan;

50 §

Tullipiiri panee täytäntöön tullirikosasiassa menetetyksi tuomittua omaisuutta koskevan päätöksen.

52 a §

Tulliasiamiestä kuullaan ja päätös annetaan hänelle tiedoksi siten, että päätöksen tekevä tulliviranomainen varaa tulliasiamiehelle tilaisuuden tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

53 a §

Tullilaitoksen suoritteista valtion maksuperustelain (150/1992) nojalla määrättyjen maksujen sekä muiden tullilaitoksen kantamien julkisoikeudellisten maksujen kantamisesta, suorittamisesta, muutoksenhausta ja viivästysseuraamuksista on voimassa soveltuvin osin, mitä tullista säädetään tai määrätään. Niihin ei kuitenkaan sovelleta 53 §:ssä tarkoitettua pienintä kirjattavaa tullin määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1300

L a k i**pakkokeinolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun pakkokeinolain (450/1987) 1 luvun 6 §:n 3 kohta, 5 a luvun 5 §:n 3 momentti ja 14 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 6 §:n 3 kohta laissa 213/1995 sekä 5 a luvun 5 §:n 3 momentti ja 14 §:n 1 momentti laissa 646/2003, seuraavasti:

1 luku

Kiinniottaminen, pidättäminen ja vangitseminen

6 §

Pidättämiseen oikeutettu virkamies

Pidättämisestä päättää *pidättämiseen oikeutettu virkamies*. Pidättämiseen oikeutettuja virkamiehiä ovat:

3) Tullihallituksen valvontaosaston päällikkö ja valvontaosaston tullirikostorjunnasta vastaavien yksiköiden päälliköt sekä tullipiirin ja sen valvonnan päälliköt sekä tulliyli-tarkastaja, jonka Tullihallituksen valvontaosaston tai tullipiirin päällikkö on määrännyt tutkinnanjohtajaksi; sekä

5 a luku

Telekuuntelu, televalvonta ja tekninen tarkkailu

5 §

Toimenpiteestä päättäminen

Tutkinnanjohtajan esityksestä esitutkinnan toimittamisesta vastaavan poliisiyksikön päällikkönä tai apulaispäällikkönä toimiva poliisimies päättää muusta kuin 1 momentissa tarkoitettusta teknisestä kuuntelusta. Tullilaitoksen toimittamassa esitutkinnassa päätöksen tekee Tullihallituksen valvontaosaston tai valvontaosaston tutkinnasta vastaavan yksikön päällikkö taikka tullipiirin päällikkö. Jos tutkinnanjohtajana on virallinen syyttäjä, päätöksen tekee kyseinen syyttäjä.

14 §

Korvauksen suorittaminen

Teleyrityksellä on oikeus saada valtion varoista korvaus tässä luvussa tarkoitettusta viranomaisten avustamisesta ja tietojen antamisesta aiheutuneista välittömistä kustannuksista. Korvauksen maksamisesta päättää tut-

kinnan suorittaneen poliisilaitoksen tai poliisin valtakunnallisen yksikön päällikkö taikka hänen määräämänsä henkilö taikka Tullihallituksen valvontaosaston päällikkö.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1301

L a k i**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §, 32 §:n 2 momentti, 33 §:n 3 momentti ja 208 a §, sellaisina kuin ne ovat 3 § laeissa 1486/1994 ja 915/2001, 32 §:n 2 momentti mainitussa laissa 915/2001, 33 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 208 a § mainitussa laissa 1486/1994, sekä

lisätään lakiin uusi 14 a luku seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos tilikauden liikevaihto on enintään 8 500 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun liikevaihtoon luetaan verollisten myyntien, 55, 56, 58, 70, 70 b, 71, 72 ja 72 a—72 e §:n perusteella verottomien myyntien, kiinteistön tai siihen kohdistuvien oikeuksien luovutusten sekä 41 §:ssä tarkoitettujen rahoituspalvelujen ja 44 §:ssä tarkoitettujen vakuutuspalvelujen myyntien yhteismäärä. Liikevaihtoon ei lueta liitännäisluonteisten rahoitus- ja vakuutuspalvelujen eikä käyttöomaisuuden myyntejä.

Jos myyjän tilikausi on lyhyempi tai pitempi kuin 12 kuukautta, 1 momentissa tarkoitettuna tilikauden liikevaihtona pidetään määrää, joka saadaan, kun myyjän tilikauden liikevaihto kerrotaan luvulla 12 ja jaetaan tilikauden kuukausien lukumäärällä. Kuukausiksi lasketaan täydet kalenterikuukaudet.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta:
 1) ulkomaalaiseen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa; eikä
 2) kuntaan.

32 §

Kiinteistön omistajan tai haltijan ei ole suoritettava veroa, jos:

- 1) hän käyttää kiinteistöä pääasiallisesti asuntonaan; tai
- 2) hänen kalenterivuoden aikana suorittamistaan kiinteistöhallintapalveluista aiheutuneet palkkakustannukset sosiaalikuluihin eivät ylitä 35 000 euroa.

33 §

Veroa ei myöskään suoriteta itse suoritetun rakentamispalvelun 1 momentissa tarkoitettua omasta käytöstä palkkakustannusten ja niihin liittyvien sosiaalikulujen osalta, jos

nämä kalenterivuoden aikana suoritetuista rakentamispalveluista aiheutuneet palkkakustannukset eivät ylitä 35 000 euroa. Tätä rajaa ei kuitenkaan sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on myynyt rakentamispalveluja ulkopuolisille tai harjoittanut 31 §:ssä tarkoitettua toimintaa rakentamispalvelun valmistamisajankohtana.

14 a luku

Verovelvollisuuden alarajaan liittyvä huojenus

149 a §

Verovelvollinen, jonka tilikauden liikevaihto (kaavassa liikevaihto) ylittää 8 500 euroa, saa tilikaudelta tilitettävästä verosta (kaavassa vero) huojenuksen, jonka suuruus määräytyy seuraavasti:

$$\text{vero} = \frac{(\text{liikevaihto} - 8\,500) \times \text{vero}}{11\,500}$$

Verovelvollinen, jonka tilikauden liikevaihto on enintään 8 500 euroa, saa huojenuksena koko tilikaudelta tilitettävän veron.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu tilikauden liikevaihto lasketaan 3 §:n mukaisesti. Liikevaihtoon ei kuitenkaan lueta veron osuutta eikä metsätaloudesta ja 30 §:ssä tarkoitettua kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta saatua vastiketta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos:

- 1) 1 momentissa tarkoitettun laskukaavan mukainen huojenus on negatiivinen;
- 2) tilikaudelta tilitettävä vero on negatiivinen;
- 3) verovelvollinen on ulkomaalainen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa; tai
- 4) verovelvollinen on kunta.

Huojenusta ei saada:

- 1) metsätaloudesta tilitettävästä verosta;
- 2) 30 §:ssä tarkoitettua kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta tilitettävästä verosta;
- 3) käyttöomaisuuden myynnistä suoritettavasta verosta;
- 4) ostajana 2 a, 8 a ja 9 §:n perusteella suoritettavasta verosta; eikä
- 5) 2 b §:ssä tarkoitettua yhteisöhanke- nasta suoritettavasta verosta.

Edellä 5 momentissa mainittuja eriä ei lueta huojenusta laskettaessa tilikaudelta tilitettävään veroon.

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi, verovirasto maksaa 149 a §:ssä tarkoitettun huojenuksen verovelvolliselle tilikauden päätyttyä hakemuksesta tai muun saadun selvityksen perusteella. Verovelvolliselle maksettavasta huojenuksesta vähennetään maksamatta oleva tilikaudelta tilitettävä vero. Huojenuksena palautettavalle verolle ei makseta korkoa.

Huojenus voidaan maksaa kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojenus koskee, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Jos huojenusta on verovelvollisen antamien virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta maksettu verovelvolliselle liikaa, veroviraston on määrättävä liikaa maksettu määrä verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojenus koskee.

Edellä 3 momentin nojalla maksuun pantavaa veroa voidaan korottaa ja sille määrätään veronlisäys 154 §:ssä säädetyin tavoin ja edellytyksin.

149 c §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, verovelvollinen vähentää huojenuksen verokaudelta tilitettävästä verosta. Huojenuksen laskemista koskevat tiedot annetaan veroilmoituksen yhteydessä.

149 d §

Jos huojenus on maksettu verovelvolliselle liian suurena tai liian pienenä tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan maksuunpano-, jälkiverotus-, palautus-, oikaisu- tai uudelleenarvioinnin päätöksen, tai valitukseen annetun päätöksen johdosta, huojenusta oikaistaan. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka jälkiverotuksen edellytykset puuttuisivat.

149 e §

Huojennukseen sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä arvonlisäverosta tämän lain II osassa sekä muussa laissa säädetään.

208 a §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Lain 3 ja 149 a—149 e §:ää sovelletaan tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen

alkavaan tilikauteen tai tilikauden osaan, jos tilikausi on alkanut ennen mainittua ajankohdtaa. Jos tilikauden osa on lyhyempi tai pitempi kuin 12 kuukautta, sovelletaan lain 3 §:n 3 momentin mukaista laskentasääntöä. Niiden tilikausien tai tilikausien osien osalta, jotka päättyvät vuoden 2004 aikana, huojennusta voidaan hakea aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lain 32 §:n 2 momenttia ja 33 §:n 3 momenttia sovelletaan sellaisiin rakentamis- palveluihin ja muihin kiinteistöhallintapalveluihin, jotka on suoritettu tai otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1302

L a k i

vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista 8 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1393/1995) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 933/2002, seuraavasti:

3 §

Tätä lakia sovelletaan, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön vuosina 1995—2004.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1303

Valtioneuvoston asetus**arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *kumotaan* 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun arvonlisäveroasetuksen (50/1994) 1 §:n 6 momentti sekä 3—6 ja 12 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 6 momentti asetuksessa 1117/1999, 3 § osaksi asetuksessa 1487/1994, 5 § osaksi asetuksessa 1768/1995 ja 6 § osaksi mainituissa asetuksissa 1487/1994 ja 1768/1995,

muutetaan 1 luvun otsikko, 7 §, joka samalla siirretään 2 lukuun, 8 § sekä 10 a §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 8 § mainitussa asetuksessa 1768/1995 ja 10 a §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 1117/1999 seuraavasti:

1 luku

Liiketapahtumien kirjaaminen

7 §

Arvonlisäverolain 72 §:ssä tarkoitettu määrä on selvitettävä tullauspäätöksellä ja siihen liittyvillä asiakirjoilla.

8 §

Arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa tarkoitettuna ostajan kotipaikka on varmistettava passista tai siihen merkitystä oleskelu- tai työluvasta tai muista asiakirjoista, jotka selvittävät kotipaikan luotettavasti. Henkilön kotipaikan katsotaan olevan Yhteisön ulkopuolella, jos hän asuu Yhteisön ulkopuolella eikä oleskele Yhteisössä jatkuvasti.

Arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa tarkoitetuksi selvitykseksi siitä, että ostaja on vienyt tavarat Yhteisön ulkopuolelle, katsotaan:

1) lasku tai muu tosite, jonka se tullitoimipaikka on leimallaan vahvistanut, jonka kautta tavarat poistuvat Yhteisöstä; tai

2) arvonlisäverottoman matkustajamyynnin järjestämisestä annetun asetuksen (485/1985) mukaisen toimiluvan saaneen käteispalautustoimintaa harjoittavan palautusliikkeen antama todistus.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna tositteessa on oltava seuraavat tiedot ainakin suomen tai ruotsin kielellä:

1) ostajan nimi, kotipaikka, passin numero, vakinainen osoite ja allekirjoitus;

2) myyjän nimi, postiosoite sekä yritys- ja yhteisötunnus;

3) tavaroiden määrä ja luonne;

4) tavaroiden toimituspäivä;

5) veron peruste kunkin verokannan osalta;

6) verokanta;

7) suoritettavan veron määrä euroissa;

8) ostajalta mahdollisesti perittävät kulut;

9) ostajalle palautettava määrä.

Myyjän on muissa kuin 6 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa luovuttaessaan ta-

N:o 1304

Valtioneuvoston asetus**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain täytäntöönpanosta 14 päivänä helmikuuta 1997 annetun asetuksen (137/1997) 2 § seuraavasti:

2 §

Selvitykseksi siitä, että ostaja on vienyt tavarat poikkeuslain 14 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla Ahvenanmaan maakunnasta, katsotaan:

1) lasku tai muu tosite, jonka se tullitoimipaikka on leimallaan vahvistanut, jonka kautta tavarat poistuvat maakunnasta; tai

2) arvonlisäverottoman matkustajamyynnin järjestämisestä annetun asetuksen (485/1985) mukaisen toimiluvan saaneen käteispalautustoimintaa harjoittavan palautusliikkeen antama todistus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tositteessa on oltava seuraavat tiedot ainakin suomen tai ruotsin kielellä:

1) ostajan nimi, kotipaikka, passin numero, vakinainen osoite ja allekirjoitus;

2) myyjän nimi, postiosoite sekä yritys- ja yhteisötunnus;

3) tavaroiden määrä ja luonne;

4) tavaroiden toimituspäivä;

5) veron peruste verokannoittain;

6) verokanta;

7) suoritettavan veron määrä euroissa;

8) ostajalta mahdollisesti perittävät kulut;

9) ostajalle palautettava määrä.

Myyjän on muissa kuin 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa luovuttaessaan tavarat ostajalle sinetöitävä ne siten, että niiden käyttämättömyys on tulliviranomaisen todettavissa tavaroita vietäessä maakunnan ulkopuolelle.

Kun myynti tapahtuu lentoaseman lähtöhallissa, selvitykseksi siitä, että ostaja vie tavarat maakunnasta, katsotaan myös ostajan esittämä matkalippu, ulkomaanlennon tarkastuskortti tai vastaava asiakirja. Myyjän on tällöin täytettävä verohallituksen hyväksymä arvonlisäverotonta myyntiä koskeva lomake.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

Lainsäädäntöneuvos Suvi Anttila

N:o 1305

Verohallituksen päätös**veroilmoituksesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 8 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 505/1998, 10 §:n 2 momentin, 10 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 505/1998, 13 §:n 3 ja 4 momentin sekä 17 §:n 3 ja 4 momentin, sellaisena kuin ne ovat laissa 1165/2002, nojalla päättänyt:

1 §

Ilmoittamisvelvollisuuden laajuus

Veroilmoitus annetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 2 luvussa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi. Valtiovarainministeriön päätöksessä ilmoittamisvelvollisuudesta (1760/1995) tarkoitettua tietoja sekä verotusmenettelystä annetun lain 17 §:n 3 momentissa (1165/2002) tarkoitettua sivullisen tiedonantovelvollisuuden piiriin kuuluvat tiedot annetaan Verohallituksen määräämällä tavalla veroilmoituksella, muulla ilmoituksella, lomakkeella tai konekielisinä siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

Asuntoyhteisön muulla ilmoituksella tarkoitetaan Verohallituksen lomakkeella n:o 102 asuntoyhteisön ja osakkaan verotusta varten annettavia tietoja.

Verovirasto, jolle veroilmoitus annetaan

2 §

Veroilmoituspaikka

Yleisesti verovelvollisen veroilmoitus tai veroehdotus sekä asuntoyhteisön muu ilmoitus annetaan tai lähetetään postitse siihen verovirastoon, joka on palautuskuoreen merkitty tai muuhun verovirastoon. Mainittu verovirasto toimittaa ilmoituksen tarvittaessa edelleen verotusmenettelystä annetun lain

6 §:ssä tarkoitettulle verotuksen toimittamiseen toimivaltaiselle verovirastolle.

Osakeyhtiön, osuuskunnan, elinkeinoyhtiön, asunto- ja kiinteistöyhtiön, asunto-osuuskunnan, yhdistyksen ja säätiön veroilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti Verohallituksen hyväksymän ilmoituspalveluiden välittäjän kautta.

Suomeen muuttaneen henkilön veroilmoitus toimitetaan tarvittaessa edelleen sille verovirastolle, jonka alueelle verovelvollinen on Suomeen muutettuaan ensiksi asettunut. Yhteisön veroilmoitus Ahvenanmaalla ansaitusta tulosta toimitetaan tarvittaessa edelleen Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimistolle.

3 §

Rajoitetusti verovelvollisen veroilmoituspaikka

Rajoitetusti verovelvollisen on annettava tai postitettava veroilmoitus Uudenmaan verovirastolle.

Jos rajoitetusti verovelvollisella ei ole muita tuloja, veroilmoitus on annettava tai postitettava suoraan sille verovirastolle,

1) jonka alueella elinkeinotoimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta;

2) jonka alueella rajoitetusti verovelvollisen omistama kiinteistö sijaitsee;

3) jonka alueella on sellaisen yhteisön kotipaikka, jonka osakkeiden tai osuuksien omistamisen nojalla rajoitetusti verovelvollinen on hallinnut kiinteistöä tai sen osaa;

4) Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimistolle, jos rajoitetusti verovelvollisella on tuloja Ahvenanmaalta.

Rajoitetusti verovelvollinen voi jättää veroilmoituksensa myös Suomen ulkomailla sijaitsevaan lähetystöön, jonka on viipymättä lähetettävä se Uudenmaan verovirastolle.

Veroilmoituksen antamisaika

4 §

Veroilmoituksen antamisen ajankohta

Veroilmoitus sekä asuntoyhteisön muu ilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä, jollei jäljempänä toisin määrätä.

Verovelvollinen tai yhtymä, joka harjoittaa maataloutta tai metsätaloutta, saa antaa veroilmoituksensa viimeistään helmikuun viimeisenä päivänä. Veroehdotusmenettelyyn kuuluva metsätalouden harjoittaja voi jättää metsätalouden veroilmoituslomakkeet veroehdotuksen palautuksen yhteydessä.

Elinkeinoharjoittajalla tai elinkeinoyhtymällä, jonka tilikausi on päättynyt lokakuun 1 päivänä tai sen jälkeen, on oikeus antaa veroilmoituksensa viimeistään huhtikuun 1 päivänä. Viimeistään mainittuna päivänä veroilmoituksensa antaa myös valtio, kunta, kuntayhtymä, evankelisluterilainen kirkko ja ortodoksisen kirkon seurakunta.

Yhteisön ja yhteisetuuden on annettava veroilmoituksensa 4 kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien.

5 §

Puolisoiden ilmoittamisaikaa koskeva poikkeus

Jos tuloverolain (1535/1992) 7 §:ssä tarkoitettujen puolisoiden veroilmoitukset on annettava eri aikaan, voivat molemmat puoliset antaa veroilmoituksensa pidemmän ilmoittamisajan kuluessa. Samaa pidennettyä ilmoittamisaikaa saadaan noudattaa myös puolisoiden alaikäisten lasten veroilmoitusta annettaessa.

6 §

Postitse tai sähköisesti saapuneen veroilmoituksen antamisaika

Postitse saapunut veroilmoitus tai veroehdotus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos veroilmoituksen tai veroehdotuksen sisältävä postilähetys on 4 tai 12 §:ssä määrättyssä ajassa jätetty postiin verovirastolle osoitettuna.

Sähköisesti saapunut veroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos se on saapunut Verohallituksen hyväksymälle ilmoituspalveluiden välittäjälle 4 §:ssä määrättyssä ajassa ja lähettäjä on saanut ilmoituspalveluiden välittäjältä sähköisen kuittauksen ilmoituksen vastaanottamisesta.

7 §

Veroilmoituksen täydentäminen

Tiedot ja selvitykset, joita ei voida liittää veroilmoitukseen sitä annettaessa, on toimittava verovirastolle viipymättä.

Poikkeukset ilmoittamisvelvollisuuteen

8 §

Ilmoittamatta jätettävät tulot

Veroilmoitukseen ei merkitä jäljempänä tässä pykälässä lueteltuja Suomesta saatuja tuloja, jollei tulo ole maatalouden tai muun elinkeinotoiminnan tuloa:

1) eläke ja elinkorko sekä eläkevakuutuksen vakuutusmaksujen palautuksena, takaisinostolla tai muutosarvona saatu määrä,

2) pakollisen tapaturma- ja liikennevahinkoturvan nojalla saatu päiväraha ja muu tulojen tai elatuksen vähentymisestä saatu korvaus,

3) tuloverolain 34 §:ssä (1170/1998) tarkoitettu verovelvollisen saama henkivakuutuskorvaus,

4) päiväraha-, äitiys-, isyys-, vanhempain- ja osittainen vanhempainraha sekä muu tulojen ja elatuksen vähentymisestä saatu korvaus, joka perustuu sairausvakuutuslakiin (364/1963), kansaneläkelakiin (347/1956) tai potilasvahinkolakiin (585/1986),

5) muu vakuutukseen perustuva päiväraha tai tulojen ja elatuksen vähentymisestä saatu korvaus, kuten sairaalavakuutuksen perusteella saatu hoitopäiväkorvaus,

6) opintotukilain (65/1994) nojalla saatu opintoraha ja aikuisopintoraha sekä aikuis-koulutuksesta annetussa laissa (1276/2000) tarkoitettu aikuiskoulutustuki,

7) lapsen kotihoidon tuki ja osittainen hoitoraha,

8) vakuutuskassalaisia (1164/1992) tarkoitettu kassalta saatu etuus,

9) sairausvakuutuslain mukaisen omavastuun korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain (118/1991) mukainen päiväraha,

10) kuntoutustuki, kuntoutusraha, kuntoutusavustus, kuntoutusajalta tapaturma- ja liikennevakuutuslain perusteella korvattava kuntoutuksesta annettujen lakien (625/1991 ja 626/1991) perusteella saatu ansionmenetyk-
korvaus,

11) tartuntatautilain (583/1986) nojalla saatu päiväraha ja ansionmenetyk-
korvaus,

12) sosiaalihuoltolain 27 a §:n (1365/1992) nojalla saatu vammaisen tai sairaan lapsen omaishoidon tuki,

13) rikosvahinkolain (935/1973) nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä saatu korvaus,

14) avolaitoksessa rangaistusta suorittavan vangin saama toimintaraha,

15) työttömyysturvalain (1290/2002) nojalla saatu työttömyyspäiväraha, korotettu päiväraha, työmarkkinatuki, matka-avustus, koulutuspäiväraha, korotettu koulutuspäivä-
raha ja muu etuus,

16) julkisista työvoimapalveluista annetun lain (1295/2002) nojalla saatu koulutustuki, korotettu koulutustuki, työelämävalmennukseen osallistuvan työttömän työnhakijan työllistämistuki ja starttiraha,

17) julkiseen työvoimapalveluun kuuluvi-
sta etuuksista annetun asetuksen (1346/2002) nojalla saatu vajaakuntoisen ja ammatinva-
linnan ohjauksessa olevan päiväraha sekä osa-aikalisä,

18) vuorotteluvapaalaisia (1305/2002) tar-
koitettu vuorottelukorvaus,

19) valtion virkamieslakiin (755/1986) pe-
rustuva toistuva korvaus,

20) maatalousyrittäjien luopumiskorvauk-
sesta annetun lain (1330/1992) mukainen

luopumiskorvaus ja luopumistuesta annetun
lain (1293/1994) mukainen luopumistuki,

21) tuloverolain 74 §:ssä (1165/2000) tar-
koitettu erityistulo,

22) suomalaiselta työnantajalta saatu niin
sanotun 6-kuukauden säännön mukainen tulo,

23) työntekijän suoraan palkkaturvaviran-
omaiselta palkkaturvalain (866/1998) sekä
merimiesten palkkaturvalain (1108/2000) no-
jalla saama palkkaturva ja sen korko,

24) reserviläispalkka,

25) henkilöstörahaston rahasto-osuus ja
yliäämä,

26) työmarkkinajärjestöltä työtaistelun joh-
dosta saatu veronalainen avustus sekä muu
siihen rinnastettava avustus,

27) Suomen ulkomaisessa edustustossa
palvelevan virkamiehen puolison saama eri-
tyiskorvaus (657/1989),

28) patentin, tekijänoikeuden ja muun
niihin verrattavan oikeuden perusteella saatu
korvaus,

29) veronkantoasetuksen (903/1978)
11 §:ssä tarkoitettu luonnollisen henkilön saa-
ma korko,

30) ennakkoperintälain (1118/1996) sovel-
tamisalaan kuuluvalta luotto- ja rahoituslai-
tokselta sekä muulta ammattimaisen arvopa-
perikaupan tai arvopaperien välitystoiminnan
harjoittajalta saatu korko sekä jälkimarkkina-
hyvyitys,

31) ennakkoperintälain (1118/1996) sovel-
tamisalaan kuuluvalta joukkovelkakirjalainan
liikkeeseen laskijalta saatu korko ja lainan
koroksi katsottava tuotto,

32) sijoitusrahaston tuotto-osuuksille mak-
settu vuotuinen tuotto.

9 §

Ilmoittamatta jätettävät vähennykset

Veroilmoitukseen ei merkitä

1) työntekijän eläkemaksua,

2) työttömyysvakuutusmaksua,

3) muuta työnantajan työntekijältä perimää
tuloverolain 96 §:n 1 momentissa tarkoitettua
kokonaan vähennyskelpoista eläkevakuutus-
maksua,

4) luotto- ja rahalaitoksen, valtiokonttorin
sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopape-
reiden välitystoimintaa harjoittavan perimää
jälkimarkkinahyvitystä.

10 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vapautettu varallisuus

Veroilmoitukseen ei merkitä, jolleivät kysymyksessä ole elinkeinotoiminnan varat, suomalaisen sijoitusrahaston rahasto-osuuden pääomaa.

11 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vapautettu asuntoyhteisö

Asunto-osakeyhtiö, kiinteistöosakeyhtiö, asunto-osuuskunta tai muu yhteisö, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa ei ole muutoin kuin vaadittaessa velvollinen antamaan veroilmoitusta muulta kuin ensimmäiseltä verovuodelta, jos

1) yhteisön omistamassa rakennuksessa on vain vakituiseen asumiskäyttöön tarkoitettuja huoneistoja ja asumiseen liittyvää tilaa (asuntoyhteisö),

2) asuntoyhteisö on verovuonna saanut vain vastiketuloja, rahastosuorituksia, käyttömaksuja, muita vähäisiä kiinteistöön liittyviä korvauksia tai vähäisiä korkotuloja ja

3) asuntoyhteisön verotettava tulo on vahvistettujen tappioiden vähentämisen jälkeen alle 30,00 euroa.

Ilmoittamisvelvollisuudesta vapauttamisen edellytyksenä on myös, että myöhemmältä verovuodelta annettavaan veroilmoitukseen liitetään jäljennös tuloslaskelmasta ja taseesta

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

niiltä edellisen veroilmoituksen antamisen jälkeisiltä tilikausilta, joilta veroilmoitusta ei ole annettu.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu asuntoyhteisön muu ilmoitus on annettava jokaiselta verovuodelta.

12 §

Veroehdotusmenettelyyn osallistuvat

Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä, joka ei ole saanut verovirastolta veroilmoituslomaketta, ei ole velvollinen antamaan veroilmoitusta 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikana. Veroilmoitus on kuitenkin annettava viimeistään 2 momentissa mainittuna aikana, jos verovelvollinen ei ole saanut myöskään veroehdotusta.

Korjattu veroehdotus tai 1 momentissa tarkoitettu veroilmoitus annetaan viimeistään kesäkuun 19 päivänä.

Voimaantulo- ja soveltaminen

13 §

Voimaantulo- ja soveltamissäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Päätöksellä kumotaan 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu Verohallituksen päätös veroilmoituksesta (1442/2001) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2003 toimitettavaa verotusta varten annettaviin ilmoituksiin.

Ylitarkastaja Tomi Peltomäki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1297—1305, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904